

РЕШЕНИЕ

№ 1206

гр. Бургас, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА

при участието на секретаря ВИОЛЕТА К. ДИМОВА
като разгледа докладваното от МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА
Административно наказателно дело № 20222120203655 по описа за 2022
година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „.....сътс седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ЮПЗ, ул. „.....против наказателно постановление № K22-81-F640317/08.03.2022 г., издадено от директор на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-Бургас, упълномощен със Заповед ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г. на Изпълнителен директор на НАП, с което за нарушение по чл.86, ал.1, т.2 и т.3 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) и на основание чл.180, ал.2 от ЗДДС, на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 500 лв.

Жалбата изхожда от легитимирано и заинтересовано лице да оспори пред съда законосъобразността на горепосоченото наказателно постановление. Подадена е в законоустановения срок, предвиден в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН. Предвид на това съдът намира, че същата е процесуално допустима.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от надлежно упълномощен представител. Поддържа жалбата и доразвива подробно

изложените в нея доводи. Моли НП, да бъде отменено. Не сочи доказателства. Прави искане за разноски.

Процесуалният представител на АНО, оспорва жалбата, като неоснователна. Не ангажира доказателства. По същество счита, че нарушението е установено по безспорен начин, като моли съда да потвърди наказателното постановление като законосъобразно и обосновано. Прави искане за разноски.

Бургаският районен съд след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази възраженията, изложени в жалбата, намира за установено следното:

В хода на извършена проверка, проверяващите установили, че фирмата – жалбоподател, като регистрирано по ЗДДС лице, не е начислило ДДС в предвидените от закона срокове. Нарушението било открито в хода на проверка по прихващане и възстановяване възложена с Резолюция за възлагане на проверка № П-02000221222457-ОРП-001/30.12.2021 г. През месец ноември 2021 г. „.....е получило услуга, по смисъла на чл. 82, ал. 2, т.3 от ЗДДС от „NV EURO RENT ANTWERP“ с VIN BE0420857165. Белгийското дружество е с валиден VIN и е издало фактура за доставката е № 2108703 /03.06.2021г. с данъчна основа в размер на 81,00 евро. В качеството си на лице - платец на данъка при извършване на облагаеми доставки, съгласно чл. 82, ал. 2, т.3 от ЗДДС „..... с ЕИК ...е следвало да издаде протокол в срока по чл. 117, ал. 3 от ЗДДС. Дружеството е издало протокол по чл.117 от ЗДДС № 0000000601/01.11.2021г. с данъчна основа в размер на 158,42 лв. и начислен ДДС, в размер на 31.68 лв. към фактура № 2108703/03.06.2021г. с данъчна основа 81,00 евро от белгийския контрагент. Протоколът бил отразен в справка-декларация по чл. 125 от ЗДДС, дневниците за продажби и покупки през мес. 11/2021г., а не през данъчния период, през който данъкът е станал изискуем, съгласно разпоредбите на чл. 63, ал.3 от ЗДДС. Дневникът за продажбите бил подаден към СД по ЗДДС вх.№ 02003521656/ 12.01.2022г. за м. 11.2021 г.

АУАН бил съставен на 14.01.2022г.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена с оглед

събраните по делото доказателства, както и свидетелските показания на актосъставителя. Доказателствата по делото са непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Настоящият състав като инстанция по същество, след извършена проверка за законност констатира, че в административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалния закон, което обуславя отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Съгласно разпоредбата на чл. 86, ал.1, т.2 и т.3 от ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред, включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл.125 за този данъчен период и посочи документ в дневника за продажбите за съответния данъчен период. Неизпълнението на тази норма е скрепено със санкция, която е регламентирана в чл. 180, ал.2 от ЗДДС – с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, когато при задължение да начислят данък, не сторят това в предвидените в ЗДДС срокове.

При проверката на АУАН и НП съдът констатира, че не е посочена датата на извършване на нарушението и крайния срок, в който привлеченото към отговорност лице е следвало да изпълни задължението си по чл. 86, ал.1 от ЗДДС, тъй като фактическото описание на нарушението, според АНО е извършено чрез бездействие. Съдът счита, че след като административното нарушение се състои в неизвършване на дължимо действие до определен срок, е следвало АНО да посочи крайния срок, като дата, до който задълженото лице е трябвало да начисли ДДС, но не го е сторило, както и датата на извършване на нарушението. Посочването на точната дата на нарушението е основен признак от състава на твърдяното нарушение и видно от чл. 42 и чл. 57 ЗАНН е абсолютно необходим задължителен реквизит на АУАН и НП. Особено важно е да се посочи датата на нарушението, с оглед

изчисляване на срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Този пропуск е съществен и представлява формално основание за цялостна отмяна на атакуваното НП, без спора да бъде разглеждан по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН, в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноси. В настоящия случай, НП е отменено, поради което АНО, следва да заплати на жалбоподателя присъдени разноси, които Съдът определи в размер на 400 /четиристотин / лева, за адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал.1 ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № K22-81-F640317/08.03.2022 г., издадено от директор на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-Бургас, упълномощен със Заповед ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г. на Изпълнителен директор на НАП против „.....с със седалище и адрес на управление: гр. Бургас,, с което за нарушение по чл.86, ал.1, т.2 и т.3 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) и на основание чл.180, ал.2 от ЗДДС, на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 500 лв.

ОСЪЖДА директор на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-Бургас, да заплати на „Крупал Кънстракшън“ ЕООД, ЕИК 200995448, сумата от 400 /четиристотин / лева, за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО на настоящата инстанция подлежи на касационно обжалване пред Бургаски административен съд в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____